

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 12 (529)

Mierzeszyn, marzec 2023 r.

ISSN 2082-0089

Rok 14

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

Kościół św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie. Lata trzydzieste XX wieku. Foto dzięki uprzejmości pana Dariusza Dolatowskiego

ORGANIZACJE I INSTYTUCJE SPOŁECZNE, KULTURALNE I KOŚCIELNE W MIERZESZYNIE (1920-1939)

Mierzyszyn to jedna z niewielu wsi wyżynnych, w której w okresie Wolnego Miasta Gdańska żywiłowo rozwijało się życie społeczne, kulturalne i religijne inicjowane, rozwijane i kierowane przez różnorakie osoby, organizacje i instytucje.

Pierwszą z nich była powstała w 1896 roku kasa oszczędnościowo - pożyczkowa (Meisterwalder Sparr und Darlehenskassenverein), której usługi można dzisiaj przyrównać do działalności banków spółdzielczych. Początkowo kierowali nią pastory ewangelicy z Mierzyszyna, a później jednym z jej przewodniczących był proboszcz ksiądz Johannes Aeltermann.

Kolejną było utworzone w 1904 roku przez proboszcza księdza Josepha Schwabego Katolickie Stowarzyszenie Robotników (Katholischer Arbeiterverein) o charakterze katolickiego związku zawodowego, do którego należeli między innymi miejscowi robotnicy rolni, a jego celem było materialne i moralne wspieranie robotników i ich rodzin.

Już od początków Wolnego Miasta Gdańska we wsi aktywnie działał Powiatowy Związek Rolniczy oraz podległa mu lokalna grupa Mierzyszyn i okolica (Kreislandbund Danziger Höhe e. V. und Ortsgruppe Meisterwalde und Umgebung). Przewodniczącym był ksiądz Johannes Aeltermann, który udzielał się też jako doradca rolniczy i propagator stosowania nowinek technicznych w rolnictwie.

W 1924 roku z inicjatywy pastora Willego Russego zaczęto wydawać ewangelicką gazetę parafialną zatytułowaną „Die Dorfkirche”. W tym też czasie powstał chór parafialny i Ewangelickie Stowarzyszenie Gminne z kasą pogrzebową oraz Ewangelickie Stowarzyszenie Młodzieży Niemieckiej. Zawiązał się prócz tego komitet zajmujący się budową pomnika ku czci poległych z Mierzyszyna i okolicy oraz sprawą ufundowania tablic pamiątkowych w kościele i odlania nowych dzwonów utraconych w czasie I wojny światowej.

Na przełomie 1927/28 roku w Mierzyszynie i Przywidzu z inicjatywy księdza Johanna Aeltermanna i we współpracy z Gdańskim Związkiem

Rolniczym powstała szkoła dokształcająca, przeznaczona dla miejscowej młodzieży wiejskiej (Fortbildungsschule).

W tym też czasie swe usługi świadczyła akuszerka obwodowa, a sprawami opieki społecznej zajmowała się diakonisa gminna.

Pod koniec maja 1928 roku założono Związek Kombatanów (Kriegerverein) skupiający 60. uczestników weteranów I wojny światowej z Mierzyszyna i okolicy. Na przewodniczącego wybrano leśniczego Kratzata z Malentyna.

W lipcu 1930 roku założono Klub Gimnastyczny i Sportowy, którego kierownikiem był nauczyciel gimnastyki Schubert z Klonowa Dolnego (Turn - und Sportverein Meisterwalde). Przy klubie działała drużyna piłkarska.

We wrześniu 1930 roku w Mierzyszynie powstało lokalne biuro pracy, a ksiądz Johannes Aeltermann zorganizował dla bezrobotnej młodzieży kurs stenografii prowadzony przez Paulę Schützmann.

Równocześnie jako dziekan dekanatu Gdańska Wyżyna sprawował on opiekę nad lokalnymi organizacjami katolickimi: Katolickie Stowarzyszenie Młodych Mężczyzn (Katholische Jungmännerverein) i Katolickie Stowarzyszenie Panien (Katholische Jungfrauenverein) oraz Stowarzyszenie Dzieciątka Jezus (Kindheit-Jesu-Verein).

Na początku 1931 roku w Mierzyszynie utworzono oddział gdańskiej Kasy Oszczędnościowej (Zweigstelle der Sparkasse des Kreises Danziger Höhe), która była drugą placówką bankową we wsi.

W tym też czasie we wsi z inicjatywy Gdańskiego Związku Ojczyźnianego (Danziger Heimatbund) powstała biblioteka gminna, która była jedną z kilku wyżynnych placówek tego typu.

W kwietniu 1932 roku we wsi z inicjatywy miejscowego policjanta utworzono oddział straży obywatelskiej.

W czerwcu 1933 roku z inicjatywy Macierzy Szkolnej i Związku Polaków, do którego należeli miejscowi Polacy we wsi powstała polska świetlica. Niestety plany utworzenia polskiej szkoły się nie powiodły.

W latach trzydziestych znakiem czasu była aktywna działalność w Mierzyszynie hitlerowskiej partii NSDAP, organizacji Hitlerjugend i oddziałów SS i SA.

DARIUSZ DOLATOWSKI

Kościół Najświętszego Serca Pana Jezusa w Mierzeszynie. Obrzęd posypania głów popiołem w Środę Popielcową, 22 lutego 2023 roku.

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA NA WIELKI POST 2023

Asceza wielkopostna, *itinerarium* synodalne

Drodzy bracia i siostry!

Ewangelie Mateusza, Marka i Łukasza zgodnie opisują wydarzenie przemienienia Jezusa. Widzimy w nim odpowiedź Pana na niezrozumienie, jakie okazali mu jego uczniowie. Nieco wcześniej bowiem doszło do poważnej kontrowersji między Nauczycielem a Szymonem Piotrem, który po wyznaniu wiary w Jezusa jako Chrystusa, Syna Bożego, odrzucił Jego zapowiedź męki i krzyża. Jezus stanowczo go upomniał: „Zejdź Mi z oczu, szatanie! Jesteś Mi zawadą, bo myślisz nie na sposób Boży, lecz na ludzki” (Mt 16, 23). A „po sześciu dniach Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i brata jego Jana i zaprowadził ich na górę wysoką, osobno” (Mt 17, 1).

Ewangelia o Przemienieniu Pańskim jest głoszona co roku w drugą niedzielę Wielkiego Postu. Rzeczywiście w tym okresie liturgicznym Pan bierze nas ze sobą i prowadzi na miejsce odosobnione. Nawet jeśli nasze normalne obowiązki wymagają od nas pozostania w naszych zwykłych miejscach, przeżywając powszedniość często powtarzaną, a niekiedy nudną, to w okresie Wielkiego Postu jesteśmy zaproszeni do „wejścia na wysoką górę” razem z Jezusem, aby przeżyć wraz ze świętym ludem Bożym szczególne doświadczenie ascezy.

Asceza wielkopostna to usiłowanie, zawsze ożywiane łaską, do przezwyciężenia naszego braku wiary i oporów, żeby pójść za Jezusem drogą krzyżową. Tego właśnie, czego potrzebowali Piotr i inni uczniowie. Aby pogłębić naszą znajomość Nauczyciela, by w pełni zrozumieć i przyjąć tajemnicę boskiego zbawienia, realizowanego w całkowitym darze z siebie z miłości, musimy dać się Jemu prowadzić na miejsca odosobnione i w górę, odrywając się od przeciętności i próżności. Trzeba wyruszyć w drogę, drogę wiodącą pod górę, wymagającą wysiłku, ofiarności i koncentracji, jak wyprawa w góry. Te wymagania są ważne także dla procesu synodalnego, w realizację którego zaangażowaliśmy się jako Kościół. Warto, abyśmy podjęli refleksję nad tym powiązaniem, jakie istnieje między ascezą wielkopostną a doświadczeniem synodalnym.

Na „rekolacje” na górze Tabor Jezus zabiera ze sobą trzech uczniów, wybranych by byli świadkami wyjątkowego wydarzenia. Chce, aby to doświadczenie łaski nie było indywidualne, lecz wspólne, jak zresztą całe nasze życie wiary. Za Jezusem idzie się razem. I razem, jako Kościół pielgrzymujący w czasie

przeżywamy rok liturgiczny, a w nim Wielki Post, idąc z tymi, których Pan postawił obok nas jako współtowarzyszy podróży. Podobnie jak w przypadku wejścia Jezusa i uczniów na górę Tabor, możemy powiedzieć, że nasza wielkopostna droga jest „synodalna”, ponieważ odbywamy ją razem na tej samej drodze będąc uczniami jedynego Nauczyciela. Wiemy bowiem, że On sam jest Drogą, a zatem – zarówno w drodze liturgicznej jak i synodalnej – Kościół nie czyni nic innego, jak tylko coraz głębiej i pełniej wchodzi w tajemnicę Chrystusa Zbawiciela.

I dochodzimy do punktu kulminacyjnego. Ewangelia opowiada, że Jezus „*przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło*” (Mt 17, 2). Tu jest „szczyt”, cel podróży. Po wejściu, przebywając z Jezusem na wysokiej górze trzem uczniom zostaje dana łaska ujżenia Go w Jego chwale, jaśniejącego nadprzyrodzonym światłem, które nie pochodziło z zewnątrz, ale promieniowało z Niego samego. Boskie piękno tej wizji było nieporównywalnie większe niż jakikolwiek trud, jaki uczniowie mogliby podjąć, wchodząc na Tabor. Podobnie jak w każdej trudnej górskiej wyprawie: w miarę wchodzenia trzeba skoncentrować spojrzenie na ścieżce, ale panorama, która otwiera się na końcu, zaskakuje i odpląca swoim cudem. Także proces synodalny często wydaje się żmudny i chwilami możemy się zniechęcić. Ale to, co czeka nas na końcu, to niewątpliwie coś wspaniałego i zaskakującego, co pomoże nam lepiej zrozumieć wolę Boga i naszą misję w służbie Jego królestwa.

Doświadczenie uczniów na górze Tabor zostaje dodatkowo ubogacone, gdy obok przemienionego Jezusa pojawiają się Mojżesz i Elias, uosabiając odpowiednio Prawo i Proroków (por. Mt 17, 3). Nowość Chrystusa jest wypełnieniem Starego Przymierza i obietnic: jest nierozzerwalnie związana z dziejami relacji Boga ze swoim ludem i odsłania jej głęboki sens. Podobnie proces synodalny jest zakorzeniony w tradycji Kościoła, a jednocześnie otwarty na nowość. Tradycja jest źródłem inspiracji do poszukiwania nowych dróg, unikania przeciwnych pokus stagnacji i improwizowanego eksperymentowania.

Zarówno ascetyczna droga wielkopostna, jak i ta synodalna, mają za cel przemianę, tak osobistą, jak i eklezjalną. Przemianę, która w obu przypadkach znajduje swój wzór w przemienieniu Jezusa i dokonuje się dzięki łasce Jego paschalnego misterium. Aby takie przemienienie mogło się w nas w tym roku dokonać, chciałbym zaproponować dwie „ścieżki”, którymi można pójść, by wejść razem z Jezusem i razem z Nim osiągnąć cel.

Pierwsza odnosi się do nakazu, jaki Bóg Ojciec kieruje do uczniów na górze Taborze, gdy ci kontemplują przemienionego Jezusa. Głos

z obłoku mówi: „*Jego słuchajcie*” (Mt 17, 5). Pierwsza wskazówka jest więc bardzo wyraźna: słuchać Jezusa. Wielki Post jest czasem łaski na ile słuchamy Tego, który do nas mówi. A jak do nas przemawia? Przede wszystkim w Słowie Bożym, które Kościół ofiarowuje nam w liturgii: nie pozwólmy, by padło ono w pustkę. Jeśli nie zawsze możemy uczestniczyć we Mszy Świętej, czytamy czytania biblijne dzień po dniu, także z pomocą internetu. Oprócz Pisma Świętego, Pan przemawia do nas w braciach i siostrach, zwłaszcza w obliczach i historiach tych, którzy potrzebują pomocy. Ale chciałbym też dodać inny aspekt, bardzo ważny w procesie synodalnym: słuchanie Chrystusa dokonuje się także przez słuchanie naszych braci i siostr w Kościele, przez to wzajemne słuchanie, które w niektórych fazach jest głównym celem, ale które zawsze pozostaje niezbędne w metodzie i stylu Kościoła synodalnego.

Słyszając głos Ojca, „*uczniowie, upadli na twarz i bardzo się zlekli. A Jezus zbliżył się do nich, dotknął ich i rzekł: «Wstańcie, nie lękajcie się!» Gdy podnieśli oczy, nikogo nie widzieli, tylko samego Jezusa*” (Mt 17, 6-8). Oto drugie wskazanie na ten Wielki Post: nie chronić się w religijności składającej się z nadzwyczajnych wydarzeń, z sugestywnych doświadczeń, w obawie przed stawieniem czoła rzeczywistości z jej codziennymi zmaganiem, jej trudnościami i sprzecznościami. Światło, które Jezus ukazuje uczniom, jest przedsmakiem chwały paschalnej i ku niej trzeba zmierzać, idąc za „*Nim samym*”. Wielki Post jest ukierunkowany na Paschę: „*rekolekcje*” nie są celem samym w sobie, ale przygotowują nas do przeżywania męki i krzyża z wiarą, nadzieją i miłością, aby dotrzeć do zmartwychwstania. Także proces synodalny nie powinien nas łudzić, że dotarliśmy do celu, gdy Bóg daje nam łaskę niektórych mocnych doświadczeń komunii. Także i tam Pan powtarza nam: „*Wstańcie i nie lękajcie się*”. Zejdźmy na równinę i niech łaska, której doświadczyliśmy, podtrzymuje nas w byciu budowniczymi synodalności w zwyczajnym życiu naszych wspólnot.

Drodzy bracia i siostry, niech Duch Święty ożywia nas w tym Wielkim Poście w naszym wchodzeniu na górę z Jezusem, by doświadczyć Jego Boskiego blasku i w ten sposób, umocnieni w wierze, abyśmy mogli podążać drogą razem z nim, który jest chwałą swego ludu i światłem pogan.

papież FRANCISZEK

Rzym, u św. Jana na Lateranie, 25 stycznia 2023 roku,
w święto Nawrócenia św. Pawła Apostoła.

Środa Popielcowa w Domu Pomocy Społecznej
w Zaskoczynie, 22 lutego 2023 roku

INTENCJE MSZALNE marzec 2023

1. środa	7 ⁰⁰	+ Lucjan Ciupiński oraz Jolanta Świerczewska: rocznica urodzin
2. czwartek	7 ⁰⁰	+ Helena i Franciszek Wicińscy oraz rodzeństwo Krystyna, Henryk i Marian
3. piątek	18 ⁰⁰	+ Jan Groszek
4. sobota	18 ⁰⁰	+ Kazimierz Kucmann oraz rodzice i rodzeństwo z obojga stron
5. niedziela	7 ³⁰	+ rodzice Wiktoria i Izidor Hinz; Franciszek Wera oraz zmarli z rodzin Wera i Hinz
	9 ³⁰	dzięk. błag. w intencji Marysi Bagińskiej
	11 ⁰⁰	+ Kazimierz Kąkol oraz zmarli z tej rodziny
6. poniedziałek	18 ⁰⁰	+ Wojtek Śliwicki: 6. rocznica śmierci (intencja od kochających rodziców, siostry Karoliny z rodziną)
7. wtorek	7 ⁰⁰	+ wypominkowa za zmarłych
8. środa	7 ⁰⁰	+ Tadeusz Gaładyk
9. czwartek	7 ⁰⁰	+ Irena Jankowska
10. piątek	18 ⁰⁰	+ Lucjan Ciupiński (intencja od firmy pogrzebowej „Pinex” z Pinczyna)
11. sobota	18 ⁰⁰	dzięk. błag. w intencji Marcina i Janusza Pieczykolan: 45. rocznica urodzin oraz + Jan Kozłowski: rocznica urodzin
12. niedziela	7 ³⁰	+ rodzice Stefania i Stanisław Kępka; Czesława i Stanisław oraz syn Bolesław Kluskiewicz
	9 ³⁰	+ Marianna Gajęcka: rocznica śmierci (intencja od córki z mężem) oraz siostra Aniela
	11 ⁰⁰	+ Czesław Ronowicz i Karol Pięta
13. poniedziałek	18 ⁰⁰	+ Mieczysław Fryca: rocznica urodzin
14. wtorek	7 ⁰⁰	+ Edwin Parchem: 4. rocznica śmierci
15. środa	7 ⁰⁰	(intencja własna)
16. czwartek	7 ⁰⁰	+ Tadeusz Gaładyk (intencja od firmy pogrzebowej „Henryk Pioch” z Kartuz)
17. piątek	18 ⁰⁰	+ Maria i Leon Formella
18. sobota	18 ⁰⁰	+ zmarli z rodzin Formelów i Szymańskich
19. niedziela	7 ³⁰	+ rodzice Rogalewscy i Döring
	9 ³⁰	+ Kamil i Krystyna Kąkol
	11 ⁰⁰	+ Józef Pielecki: rocznica urodzin i imieniny
20. poniedziałek	9 ³⁰	+ Gabriela Dyks
	18 ⁰⁰	+ rodzice Weronika i Stanisław oraz bracia Zdzisław i Stanisław
21. wtorek	9 ³⁰	+ Lech Żakowski: 1. miesiąc po śmierci
	18 ⁰⁰	+ Jan Groszek
22. środa	9 ³⁰	+ Arkadiusz, Rozalia i Henryk Rutkowsy oraz Henryka i Alfred Kraińscy
	18 ⁰⁰	+ Anna i Jan Kuduk oraz zmarli z rodzin Kuduków i Szwedowskich
23. czwartek	7 ⁰⁰	+ Irena Jankowska
24. piątek	18 ⁰⁰	dzięk. błag. w intencji Heleny Stosio: 94. rocznica urodzin
25. sobota	18 ⁰⁰	+ Jadwiga Kobylarz
26. niedziela	7 ³⁰	dzięk. błag. w intencji Karoliny Dachtera: 18. rocznica urodzin
	9 ³⁰	+ Mieczysław Turski: 4. rocznica śmierci
	11 ⁰⁰	+ Franciszek Fenski, zmarli z rodzin Fenskich, Preus, Bluhm
27. poniedziałek	18 ⁰⁰	+ Wiesław Zadura: 1. rocznica śmierci
28. wtorek	18 ⁰⁰	+ rodzice Zofia i Zygmunt Gaładyk
29. środa	7 ⁰⁰	+ Leokadia Krause
30. czwartek	7 ⁰⁰	+ Mieczysław Senderski
31. piątek	18 ⁰⁰	+ Danuta Radomska

zamawiający intencje mszalne akceptują druk w/w danych osobowych

w ostatnim czasie...

ZAPOWIEDZI PRZEDŚŁUBNE:

1. JAKUB PELOWSKI, zam. Elganowo, ul. Asfaltowa 84 i PAULINA ROGALEWSKA, zam. Mierzeszyn, ul. Ukośna 2 (*narzeczeni wyrażają zgodę na publikację informacji*).

PODZIĘKOWANIE ZA OFIARY NA REMONT KOŚCIOŁÓW MIERZESZYŃSKICH: ROK 2023

148. Patrycja i Sebastian Milewscy, Domachowo
149. Ewa i Jacek Szuba, Mierzeszyn
150. Elżbieta i Tomasz Meger, Mierzeszyn
151. Zofia Stosio, Domachowo
152. Anna i Ryszard Masełbas, Warcz
153. Paulina Rogalewska, Mierzeszyn
154. Jakub Pelowski, Elganowo
155. Krystyna Gwóźdź, Warcz
156. Agnieszka i Wojciech Napiórkowscy, Mierzeszyn
157. Helena i Marian Szulejewscy, Zaskoczyn

Wszystkie w/w osoby akceptują publikację swoich danych osobowych

Oto jestem... przecież mnie wołałeś

WEEKEND
W SEMINARIUM

3-5 MARCA
2023

Gdańskie
Seminarium
Duchowne

Kontakt:
ksiądz Jan
Juchwat@wp.pl
508 409 192

kleryk Kamil
kamil.romanowski.gdynia@wp.pl

więcej informacji na stronie
www.gsd.gda.pl

Gdańskie Seminarium Duchowne - GSD

NABOŻEŃSTWA PASYJNE W MIERZESZYNIE 2023

GORZKIE ŻALE – w niedzielę po Mszy świętej
o godz. 7.30

DROGA KRZYŻOWA – w piątki
dla dzieci o godz. 17.00
dla młodzieży i dorosłych o godz. 17.30

NASZA POMOC

1. Decyzją Ks. Arcybiskupa Metropolity Gdańskiego, w odpowiedzi na apel Przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski, w niedzielę 26 lutego 2023 roku – zbiórka ofiar do puszek na rzecz poszkodowanych w wyniku wojny na Ukrainie.

2. Niedziela „Ad Gentes”, 5 marca 2023 roku. Ogólnopolska zbiórka pieniężna do puszek na rzecz dzieła pomocy misjonarzom.

PAPIESKA INTENCJA APOSTOLSTWA MODLITWY na marzec 2023

Za ofiary nadużyć

Módlmy się za tych, którzy cierpią z powodu zła wyrządzonego im przez członków wspólnoty kościelnej, aby właśnie w Kościele znaleźli konkretną odpowiedź na swój ból i swoje cierpienia.

XXXI Światowy Dzień Chorego w kościele św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie i w Domu Pomocy Społecznej w Zaskoczynie, 11 lutego 2023 roku.

STRONA INTERNETOWA

PARAFII: www.parafia.i3k.pl

CMENTARZA: www.mogily.pl/mierzeszyn

**NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL 34 8335 0003 0303 2437 2000 0001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszcze Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie**

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
e-mail: mierzeszyn@diecezjagdansk.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.